



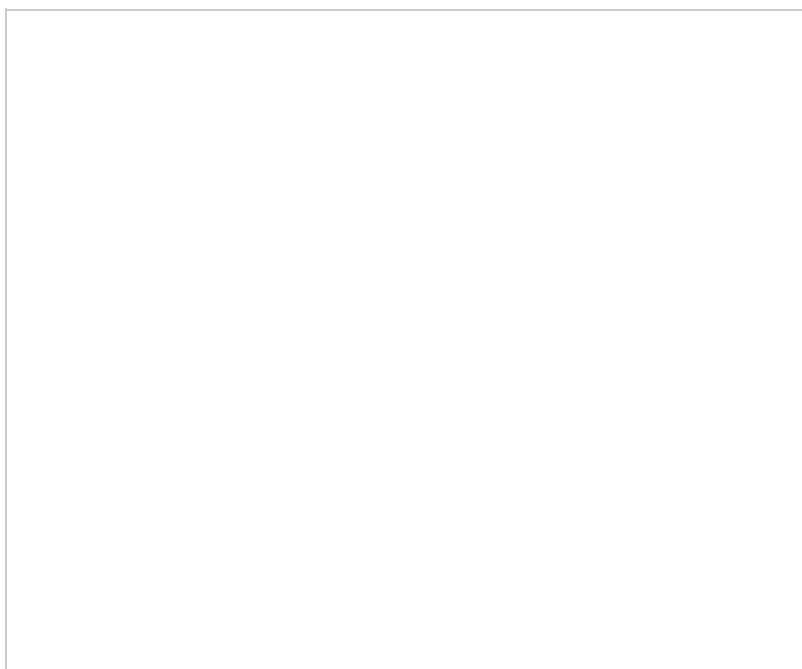
Japanissa arvelaan olevan vielä alle 2 000 geishaa. Kiotossa myös turisteilla on mahdollisuus tälläytyä maikoksi tai geishaksi monissa aiheeseen erikoistuneissa studioissa.

Japani sykkii elämää ja perinteitä

15.8.2026 8.05

UUSINTA v. 2016 - Japanissa kaikki on jotenkin tuttua, mutta kiinnostavasti vinksallaan. Tokio ja Kioto ovat kuin toistensa vastakohtat. Tokiossa vangitsee urbaani syke, Kiotossa viehättää historia.

Teksti ja kuvat: AKU KARJALAINEN



Klok, klok, kolisee lieriön muotoisessa rasiassa. Samassa kotelosta tipahtaa tikku, jonka numerokoodi ohjaa pienen lipaston luokse. Sieltä paljastuu sekä japaniksi että englanniksi kirjailtu paperilappu. *Olet onneton. Jos ylität joen, lauttasi uppoaa. Jos palaat heti takaisin kotiin, saat myös onnesi takaisin*, kuuluu paperin tyly viesti. - Tämän vuoksi minä en koskaan nosta noita ennustustikkuja. Ei niihin pidä uskoa, nauraa indonesialainen matkailija vieressä huonoa onneari. Uskoako vai ei, henkien kanssa ei kannata kuitenkaan leikkiä, ei etenäkään kun matkasuunnitelmiin kuuluu lauttaylityksiä. Liityn joukon jatkoksi makealta tuoksuvan savun peittämän ruukun ympärille ja karistelen pahat henget itsestäni. Näyttävä Senso-jin temppeli on Tokiossa sijaitsevan Asakusan kaupunginosan elämän keskipiste. Sunnuntai-iltapäivänä temppeli vilisee japanilaisia nauttimassa auringosta, rukoilemassa terveyttä ja jopa oppimassa englantia. - Helou, wot is joor neim, kysyy pieni japanilaistytty murteellisella englannilla ja ojentaa lahjaksi paperisen sateenvarjon, jonka on itse taitellut.

Jos Asakusa lähistöineen on tunnettu historiastaan ja museoistaan, on Akihabara kuin Japanin toiset kasvot. Myös Electric Townina tunnettu kaupunginosa on teknologiafriikin taivas, mikä näyttää olevan rajana kauppojen valikoimassa. Esimerkiksi Yodobashi-tavaratalon 13 kerroksesta jokaiselle tuoteryhmälle on omistettu oma kerroksensa ja pelkästään tietokonelaukkujen valikoimassa on vaihtoehtoja kuin suomalaisen automarketin karkkihyllyssä. Suomalaiseen hintatasoon verrattuna kaupanteko on edullista. Kameran saattaa saada jopa 150 euroa halvemmalla kuin Suomessa. Englannin kieli valikossa tuo hintaan oman lisänsä, joten japanin kielen taitoiset pääsevät vieläkin huokeammalla.

Näyttämöllä surkuttelee kohtaloaan *kampai*, vanha *samurai*. Näyttää siltä, että hän on tappanut vahingossa appiukkonsa.

On vain yksi ratkaisu, *seppuku* eli rituaalinen itsemurha. Pelkistettyä ja kaunista, syvällistä ja tunnelmallista. Kabuki-teatteri on japanilaisuutta puhtaimmillaan ja sitä onkin kuvattu eläväksi puupiirroksiksi. Tärkeää ei ole juoni, vaan näyttelijöiden suoritukset ja näytelmän luoma tunnelma. Vierailu teatteriin on oiva tapa viettää sateinen iltapäivä. Vuonna 1889 perustettu Tokiossa sijaitseva Kabuki-za-teatteri on Japanin suurin kabuki-teatteri ja se sijaitsee Ginzan kaupunginosassa. Yksi näytelmä kestää koko päivän, joten paras tapa tutustua tähän 1600-luvulta peräisin olevaan taidemuotoon on ostaa 2 500 jeniä 20 euroa maksava lippu yksittäiseen näytökseen. Vuokrattavat englanninkieliset äänioppaat helpottavat näytelmän seuraamista.

Teatterin jälkeen maistuu lasillinen. *Welcome, attention to foreigners. If you can understand Japanese, you can enter this yellow door*, julistaa suorasukainen kyltti pienen baarin ovella Golden Gai -ravintola-alueella kuuluisassa Shinjukun kaupunginosassa, joka on tunnettu muun muassa *Lost in Translation* -elokuvasta. Ravintoloitsija **Tsuyoshi Yamashita** nauraa viestistä kuultuaan. Hän itse luotsaa viereisellä kadulla Ace's-nimistä baaria. *If you have a problem, ask me. I love English*, lukee puolestaan hänen ovenpielessään kuin valmiina keskustelun avauksena länsimaisille matkailijoille. - Olen asunut Yhdysvalloissa, hän kuittaa utelut sujuvasta englannin kielen taidostaan. Kahdeksan asiakaspaikan Ace's on tyypillinen ravintola Golden Gain alueella. Yhteensä kapeiden katujen valoloisteessa palvelee noin 250 ravintolaa. Tiistaina alkuillasta Ace's on puolillaan kanta-asiakkaita professorista nuoreen *salarymaniin*.

Yö ja ihmisten viihdyttäminen ovat myös Shibyan kaupunginosan polttoainetta.



Kioton temppelit ja pyhäköt ovat näyttävimmillään syksyn väriloistossa.

Aseman läheisyyteen on kohonnut valtava rypäs pelihalleja, karaokeluolia, ravintoloita ja trendikkäitä tavarataloja. Illan hämärtyessä Shibyassa on kuitenkin yksi paikka, joka ei kuhise samanlaista elämää kuin viereiset kadut. Nuoret ja vähän vanhemmatkin japanilaisparit kulkevat verkkaisesti käsi kädessä Love Hotel Hillin kaduilla ja mieleisen hotellin löydettyään pujahtavat ovesta sisään. Love Hotelin eli lemmenhotellin idea on yksinkertainen; parit valitsevat valotaululta teeman mukaan sisustetun hotellihuoneen ja maksavat anonyyminä sen joko päiväksi tai yöksi. Ahtaasti asutussa maassa nuoret aikuiset asuvat joko kimppakämpissä tai yhdessä vanhempien kanssa, joten tarvetta tapaamispaikoille on. Ja onhan siinä jotakin viatonta, kun hotellihuoneen vieraskirjan ensimmäisellä sivulla on rakkausruno ja huoneesta löytyvissä manga-sarjakuvissa käsitellään pojista tykkäämistä ja sydänsuruja.

Kioton Gionin kaupunginosassa eteen tupsahtaa kulman takaa jotakin, mihin ei edes Tokion kaduilla törmää. Valkoiseksi maalattu geisha hyvästelee värikkäässä kimonossaan mustiin pukuihin pukeutuneita asiakkaitaan ja häviää saman tien takaisin teehuoneen lämpöön. Entinen pääkaupunki Kioto on Japanin historian ja kulttuurin ehdoton keskus eikä sitä kannata jättää väliin. Tokiosta sinne pääsee helposti nopealla *shinkansen*-luotijunalla kahdessa ja puolessa tunnissa. Matka maksaa 7 980 jeniä, noin 64 euroa. Kioto tunnetaan etenkin temppeleistään ja pyhästöistään. Kaduilla voi bongata tavallista useammin paikallisen kimoonon sonnustautuneena. Syy saattaa olla myös käytännöllinen, sillä kimoonon pukeutunut pääsee temppelisiin ja pyhättöihin ilmaiseksi sisään. Kimonoihin pukeutuneet pikkulapset valtaavat pyhätöt puolestaan marraskuussa. Shintolaisissa pyhättöissä vierailun uskotaan pitävän pahat henget loitolla ja antavan lapsille pitkän terveellisen elämän. Temppelien ja pyhättöjen väriiloisto on parhaimmillaan erityisesti keväällä huhtikuun alussa kirsikkapuiden kukkiessa ja syksyllä marraskuussa ruskan aikaan. Silloin aukioloaikoja on pidennetty ja alue kylpee iltavalaistuksessa. Bussit ja maanalainen ovat vaivattomin tapa tutustua Kiotoon. Päivän yhdistelmälippu maksaa 1 200 jeniä, 9.60 euroa ja päivän bussilipun saa 500 jenillä, noin neljällä eurolla.

Kioto on ehdottomasti paras kaupunki perinteisten matkamuistojen ostamiseen.

Higashiyaman kaupunginosa, etenkin pittoreskit kadut Gojo-zaka ja Sannen-zaka, on täynnä erilaisia myymälöitä paperitavaroista riisierkkuihin. Kadut saattavat kuitenkin olla ruuhkaisia ja hintataso liikkeissä korkea. Kimonoista ja antiikista kiinnostuneiden kannattaa suunnata kirpputoreille, jossa käytetyn kimonon obi-vöineen voi saada 3 000 jenillä, noin 24 eurolla. Esimerkiksi Toji-temppelin kirpputori järjestetään joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina ja 21. päivä, kun taas Kitano Tenmangun pyhätyössä hierotaan kauppoja kuukauden 25. päivä.

KIITÄMME:

- + Ylitsepursuvaa ystävällisyyttä
- + Tehokasta ja aikataulussa pysyvää julkista liikennettä
- + Tuoreita kalaruokia
- + Arkista kauneutta
- + Urbaania sykettä
- + Onseneita eli kylpylöitä

MOITIMME:

- Majoituksen kalleutta
- Tupakointia ravintoloissa

JAPANI FAKTAT:

Asukkaita: 127 milj., Tokion metropolialueella asukkaita on 35 milj.

Pinta-ala: 377 835 km²

Japanin pääsaaret: Hokkaido, Honshu, Shikoku ja Kyushu

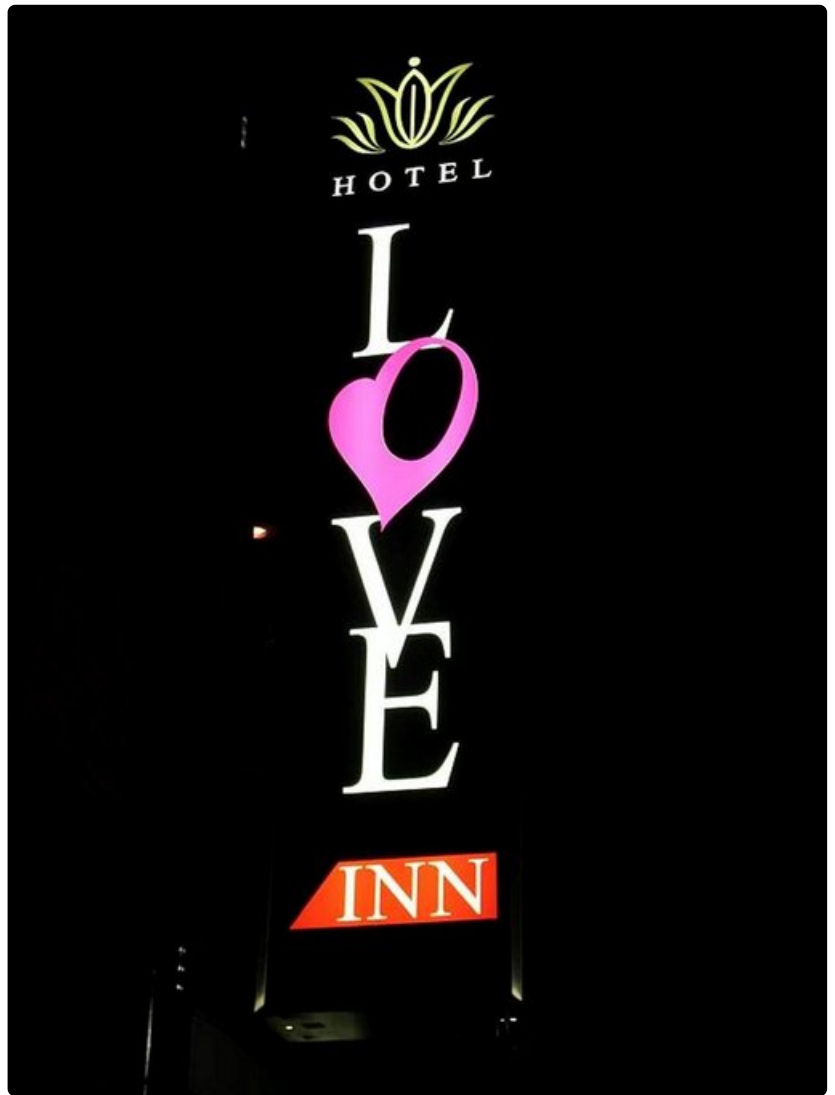
Valtiomuoto: perustuslaillinen monarkia

Kieli: japani

Pääkaupunki: Tokio, jossa 12,7 milj. asukasta

Aikaero Suomeen: + 7 tuntia

Valuutta: jeni (JPY), 1 euro = 125,93 jeniä



Love Hotelissa japanilaiset nuoret parit voivat tapailla katseelta suojassa. Toisaalta ne tarjoavat huokean majoitusvaihtoehdon myös reppumatkaajille.

Miten pääsee: Finnair lentää suoraan Helsingistä Tokioon, Osakaan ja Nagoyaan

Liikenne: vasemmanpuoleinen

KOMMENTTI- Aku Karjalainen

- Siellä oli varmaan hirveän kallista, kuuluu yleisin kommentti, kun kerron kolmiviikkoisesta Japanin-matkastani. Myytti kalliista Japanista ei pidä kuitenkaan täysin paikkaansa.

Esimerkiksi syöminen ulkona on huomattavasti halvempaa kuin Suomessa. Lounaan saa usein 3-6 eurolla, kun taas illallisen hintahaarukka liikkuu edullisimmillaan noin kymmenen euron tienoilla.

Sen sijaan majoituksesta saa maksaa ruokailua huomattavasti tuntuvammin. Omasta huoneesta paikallisessa majatalossa eli ryokanissa pitää maksaa vähintään lähes 40 euroa ja länsimaaisessa hotellissa punkka yhteishuoneessa keventää kukkaroa noin 20 euroa. Hotellit ovat huomattavasti kalliimpia.

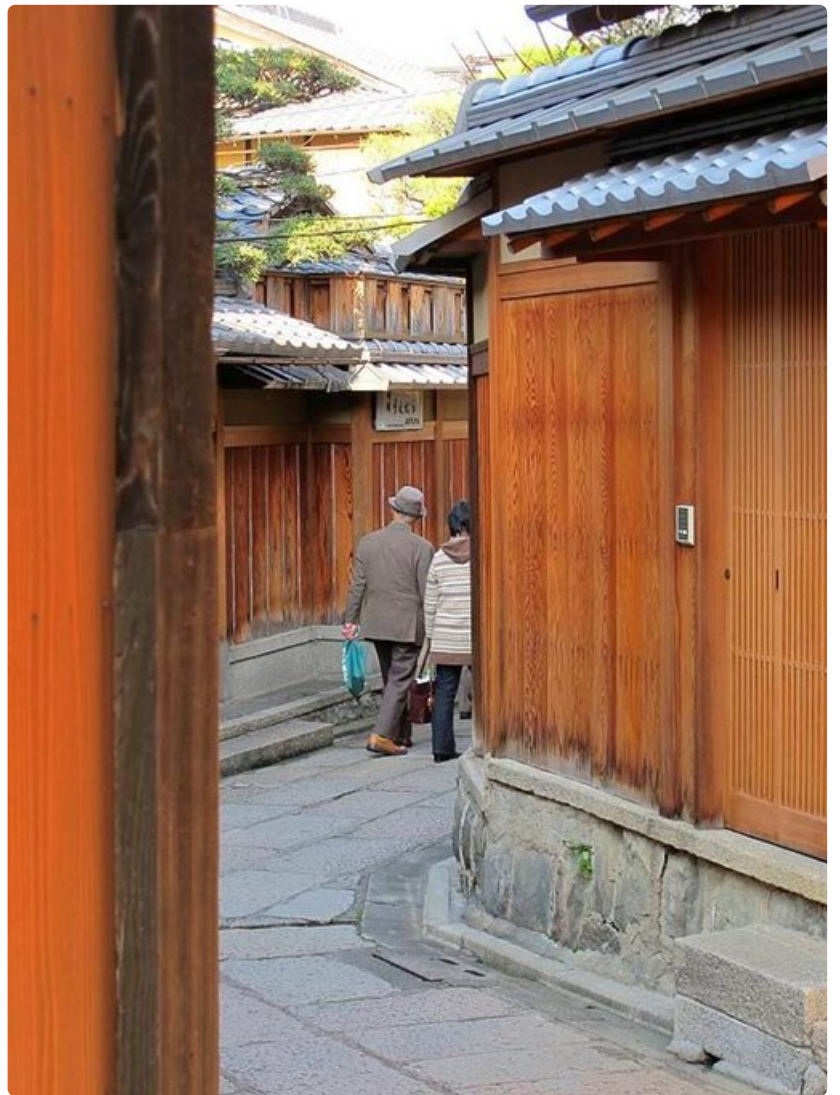
Juna on kätevä tapa tutustua maahan kaupunkien ulkopuolella. Jos käyttää junaa paljon, kannattaa hankkia Japan Rail Pass -junapassi, joka kelpaa melkein kaikissa Japanin valtion rautateiden (JR) junissa. Passi on voimassa 7, 14 tai 21 päivää. Aikuisten viikon passi maksaa 28 300 jeniä, 227 euroa. Passin voi varata vain Japanin rajojen ulkopuolelta.

Muutaman päivän retkiä varten on edullisinta hankkia juna-asemalta Free Kippu eli Free Pass, joka oikeuttaa edestakaiseen matkaan ja rajattomaan paikallisliikenteen käyttöön kyseisessä kohteessa.

Pitkillä matkoilla yöbussi on huokein tapa matkustaa. Bussiyhtiöistä yksi halvimmista on Willer Express.



Ensikertalaista sashimin syöminen saattaa pelottaa. Autenttisin paikka sushin ja sashimin nauttimiseen on Tsukijin kalamarkkinat Tokiossa.



Eteläinen Higashiyman alue on idyllisintä Kiotoa.



Temppelit ja pyhäköt ovat monenlaisten palvontamenojen keskipisteenä. Sinne voi jättää muun muassa oman viestin tai rukouksen.



Pachinko-hallit täyttyvät iltaisin tummapukuisista toimihenkilöistä eli salarymaneista. Pelin ideana on kerätä mahdollisimman paljon pieniä teräskuulia, jotka voi vaihtaa kassalla palkintoon. Rahapeli on kiellettyä.



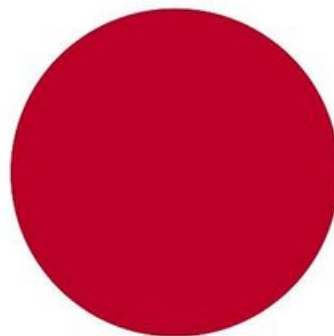
Shinjukun kaupunginosa kuhisee elämää vuorokauden ympäri.



Marraskuussa shintolaiset pyhäköt täyttyvät kimonopukuisista lapsista. Seremonian uskotaan tuovan lapsille pitkän elämän ja pitävän pahat henget loitolla.



Sakusassa sijaitseva Senso-jin temppeli on yksi Tokion näyttävimmistä ja pyhimmistä. Betoninen Hozo-monin portti johdattaa itse temppelialueella. Tempelin ympäristö on oiva paikka tehdä tuliaisostoksia.



Japanin lippu.



Toimittaja Aku Karjalainen kommentoi juttumatkaltaan, että juna on pätevä liikkumisväline väkiriikkaassa Japanissa.